

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Constitutiones Et Decreta Apostolica

Coloniæ Agrippinæ, 1679

Innocentii XI. Decretum per sacram congregationem Interpretum Concilii
Trid. circa communionem quotidianam

urn:nbn:de:hbz:466:1-42459

DECRETUM

CIRCA COMMUNIONEM QUOTIDIANAM.

Datum Romæ 12. Februarii 1679.

Cum ad aures Sanctissimi D. N. fide dignorum testimonio pervenerit in quibusdam Diœcesibus vigere usum quotidianæ Communionis, etiam in feria sexta Parascevæ, & simul affirmari eandem quotidianam Communionem præceptam esse à jure Divino, quin etiam in illius administratione aliquos abusus inolevisse; videlicet, quod aliqui, non in Ecclesia, sed in privatis Oratoriis, & Domi, imò cubantes in lecto, & non laborantes ulla gravis infirmitatis nota sumant Sacrosanctam Eucharistiam, quam ægrotò illis deferunt Sacerdotes sæculares, aut Regulares; alique in Communionem accipiant plures formas, ac particulas, vel grandiores solito; ac tandem quis confiteatur peccata venialia simplici Sacerdoti non approbato ab Episcopo, aut Ordinario. Cum autem hæc Sanctissimus consideranda commiserit S. Congregationi Cardinalium Concil. Tridentini Interpretum, eadem S. Congregatio prævia matura discussione super prædictis unanimi

sen

sententia ità censuit: Etsi frequens, quoti-
 dianusve Sacrosanctæ Eucharistiæ usus à SS.
 Patribus fuerit semper in Ecclesia probatus;
 nunquam tamen, aut sæpiùs illam percipien-
 di, aut ab ea abstinendi, certos singulis men-
 sibus, aut hebdomadis dies statuerunt, quos
 nec Concilium Tridentinum præscripsit, sed
 quasi humanam infirmitatem secum reputaret,
 nihil præcipiens, quid cuperet tantùm indi-
 cavit, cùm inquit: Optaret quidem Sacro-
 sancta Synodus, ut in singulis Missis fideles
 adstantes Sacramentali Eucharistiæ perceptio-
 ne communicarent; Idque non immeritò;
 multiplices enim sunt conscientiarum reces-
 sus, variæ ob negotia spiritus alienationes,
 multæ è contra gratiæ, & Dei dona parvu-
 lis concessa: quæ cum humanis oculis scruta-
 ri non possimus, nihil certè de cujusque dig-
 nitate, atque integritate, & consequenter
 de frequentiori, aut quotidiano vitalis panis
 esu potest constitui. Et propterea quod ad
 negociatores ipsos attinet, frequens ad Sa-
 cram alimoniam percipiendam accessus, Con-
 fessorum secreta cordis explorantium judi-
 cio est relinquendus, qui ex conscientiarum
 puritate, & frequentiæ fructu, & ad pieta-
 tem processu Laicis negociatoribus, & Con-
 jugatis, quod prospicient eorum saluti pro-
 futurum, id illis præscribere debebunt. In
 Con-

III

206

Conjugatis autem hoc ampliùs animadvertent,
 cùm B. Apostolus nolit eos invicem fraudari,
 nisi fortè ex consensu ad tempus, ut vacent
 orationi eos seriò admoneant, tanto magis
 ob Sacratissimæ Eucharistiæ reverentiam con-
 tinentiæ vacandum, puriorique mente ad
 Cœlestium Epularum Communionem esse
 conveniendum. In hoc igitur Pastorum dili-
 gentia potissimum invigilabit, non ut à fre-
 quenti, aut quotidiana Sacræ Communionis
 sumptione unica præcepti formula aliqui de-
 terreantur, aut sumendi dies generaliter con-
 stituantur, sed magis quid singulis permit-
 tendum per se, aut Parochos, seu Confessa-
 rios sibi decernendum putet; Illudque omni-
 nò provideat, ut nemo à Sacro Convivio seu
 frequenter, seu quotidie accesserit repellatur;
 & nihilominus det operam, ut unusquisque
 dignè pro devotionis, & præparationis modo
 rariùs, aut crebriùs Dominici Corporis sua-
 vitatem degustet. Itidem Moniales quotidie
 Sacram Communionem petentes admonendæ
 erunt, ut in diebus ex earum Ordinis institu-
 to præstitutis communicent; Si quæ verò pu-
 ritate mentis eniteant, & fervore spiritus ita
 incaluerint, ut dignæ frequentiori, aut quo-
 tidiana Sanctissimi Sacramenti perceptione
 videri possint, id illis à Superioribus permit-
 tatur. Proderit etiam præter Parochorum, &

& Confessariorum diligentiam, opera quoque Concionatorum uti, & cum eis constitutum haberi, ut cum fideles ad Sanctissimi Sacramenti frequentiam (quod facere debent) accenderint, statim de magna ad illud sumendum præparatione orationem habeant, generatimque ostendant, eos qui ad frequentiore, aut quotidianam salutiferi cibi sumptionem devoto studio excitantur, debere, sive Laici negotiatores sint, sive conjugati sive quicumque alii suam agnoscere infirmitatem, ut dignitate Sacramenti, ac Divini iudicii formidine discant cælestem mensam, in qua Christus est revereri; Et si quando se minus paratos senserint, ab ea abstinere, seque ad majorem præparationem accingere. Episcopi autem, in quorum Dioccesibus viget huiusmodi devotio erga Sanctissimum Sacramentum pro illa gratias Deo agant, eamque ipsi adhibito prudentiæ, & iudicii temperamento alere debebunt, & ab eorum officio postulari sibi maximè persuadebunt, nulli labori, aut diligentia parcendum, ut omnis irreverentiæ, & scandali suspicio in veri, & immaculati Agni perceptione tollatur, virtutesque, ac dona in sumentibus augeantur. Quod abundè continget, si ii, qui devoto huiusmodi studio, divina præstante gratia tenentur, seque Sacratissimo Pane frequentius refici

fici cupiunt, suas vires expendere, seque probare cum timore, & charitate assueverint. Quibus Christum Dominum, qui se fidelibus manducandum, & se pretium in morte tradidit, atque in cælesti Regno se præmium est daturus, precatur Sacra Congregatio, ut suam opem ad dignam præparationem, & sumptionem largiatur. Porrò Episcopi, & Parochi, seù Confessarii redarguant asserentes Communionem quotidianam esse de jure divino, doceant in Ecclesiis, seù Oratoriis privatis, ex dispensatione, seù Privilegio Pontificis de manu Sacerdotis sumendam Sanctissimam Eucharistiam, nec eam ullo modo deferendam in Crumena, aut secretò ad existentes domi, vel cubantes in lecto, quàm ad infirmos, qui ad illam suscipiendam ad loca prædicta accedere non valeant, & ad eos, si ab Ecclesia deferatur, publicè, & cum pompa juxtà formam Ritualis Romani; Si verò ab Oratorio privilegiato, cum forma decenti. Curent etiam, ut circa Communionem in feria sexta Parascevæ, Missalis Rubricæ, & Ecclesiæ Romanæ usus serventur; Insuper admoneant nulli tradendas plures Eucharistiæ formas, seù particulas, neque grandiores, sed consuetas, Non permittant, ut venialium confessio fiat simplici Sacerdoti, non approbato ab Episcopo, aut Ordinario. Si Parochi,

&

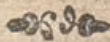
& Confessarii etiam Regulares, aut quicumque alii Sacerdotes secus egerint, sciant Deo Optimo Maximo rationem reddituros esse, neque defuturam Episcoporum, & Ordinariorum justam, ac rigorosam animadversionem in contrafacientes, etiam Regulares, etiam Societatis Jesu, facultate ipsis Episcopis, & Ordinariis per hoc Decretum per Sedem Apostolicam specialiter attributâ.

Et factâ de præmissis omnibus, ac de verbo ad verbum relatione, Sanctitas Sua approbavit, ac præsens Decretum Typis dari, ac publicari voluit. In quorum, &c.

F. Card. Columna Præs.

*S. Archiëpisc. Brancaccius
Episc. Viterbiensis Secret.*

Die 15. mensis Februarii 1679. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit per Urbem ad valvas Curiaë, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Ægidium Felicem SS. D. N. PP. Cursorem. Pro D. Magistro Cursorum Gregorius Staggius Apost. Curs.

S. D. N.